

b. Dødsbøbeskatning m.v.

Dødsbøbeskatning m.v. nævnes ikke i den nuværende skattestyrelseslovs afsnit om de skattelignende myndigheder. I lovforslagets bemærkninger til skattestyrelsesloven ved fremsættelsen i 1977 blev det anført, at det ikke var afgjort, hvordan administration af dødsbøbeskatningen mest hensigtsmæssigt kunne foregå.

De materielle regler om dødsbøbeskatning findes i kildeskatteloven. Det samme gælder de øvrige funktioner i forbindelse med dødsfald: afsluttende skatteansættelse af afdøde personer, værdiansættelse af aktiver og passiver, beregning af passivposter, samt de særlige regler om bindende forhåndsbesked i dødsboer. Ved bekendtgørelse nr. 602 af 9. december 1977 om beskatning af dødsboer m.v., udstedt i henhold til kildeskatteloven, er disse funktioner tillagt ligningsmyndighederne, således at de følger samme administrative klagevej som skatteansættelserne i øvrigt.

Værdiansættelse i gaveafgiftssager foretages efter bekendtgørelse nr. 505 af 20. oktober 1983 om arve- og gaveafgift af amtsskatteinspektorerne. Efter skattestyrelsesloven er der klageadgang til Landsskatteretten.

c. Ejendomsvurdering

Vurdering af landets faste ejendomme foretages efter vurderingsloven af *vurderingsrådene*. Disse består af en af skatteministeren udnævnt vurderingsformand og 4-8 vurderingsmænd, der udnævnes af den eller de kommunalbystyrelser, hvis område vurderingskredsen dækker. Skatteministeren bestemmer inddelingen af vurderingskredsene.

Vurderingsrådene får sekretariatsbistand af de kommunale vurderingssekretariater.

Vurderingsrådenes afgørelser kan påklages til *skyldrådene*, som dækker et antal vurderingskredse. Vurderingsformændene inden for skyldkredsen er fødte medlemmer af skyldrådet. Skatteministeren udnævner et skyldrådsmedlem til formand og et andet til næstformand.

Ved behandling af klagesager har det skyldrådsmedlem, fra hvis vurderingskreds sagen stammer, ikke adgang til at deltage i afstemningen i skyldrådet.

Skyldrådenes afgørelser kan påklages til *Landsskatteretten*, hvilket betyder, at klagevejene for lignings- og vurderingsklager mødes i Landsskatteretten.

Landsskatteretten er efter sin forretningsorden organisatorisk delt i én afdeling for ejendomsvurderingssager og én afdeling for øvrige sager, men vurderingsklagerne følger i alt væsentligt samme regler som de øvrige sager.

Landsskatterettens kendelser i vurderingssager kan for så vidt angår værdiansættelserne efter gældende regler ikke indbringes for domstolene. Disse kendelser er altså som hovedregel endelige.

Tilsyn med og *revision* af vurderings- og skyldrådenes virksomhed udøves af Statsskattedirektoratet og Ligningsrådet. Statsskattedirektoratet udarbejder *generelle vurderings- og tilsynsplaner*, der godkendes af Ligningsrådet, mens der ikke findes regler om *kommunale vurderingsplaner*. Der findes heller ikke myndigheder svarende til amtsligningsrådene på vurderingsområdet.

d. Genoptagelse

Efter reglen i den nugældende skattestyrelseslovs § 29, stk. 4, kan skattesager, som Landsskatteretten har afvist, indbringes for domstolene inden 5 år efter udløbet af det pågældende indkomstår. Dette gælder, selv om afvisningskendelsen skyldes, at betingelserne for at klage til Landsskatteretten ikke har været til stede.

Da en skatteyder således kan få en skatteansættelse prøvet ved domstolene inden for den nævnte 5-års frist, har man administrativt indført en ordning, hvor efter man imødekommer enhver ansøgning om genoptagelse inden for samme frist (uanset at klagefristerne efter skattestyrelsesloven er sprunget), når en ligningsmæssig vurdering fører til, at ansættelsen må ændres.

Kompetencen til at tillade administrativ genoptagelse antages med hjemmel i praksis at ligge hos skatteministeren, der i et vist omfang har udlagt beføjelserne til Statsskattedirektoratet, amtsskatteinspektorerne og ligningskommissionerne, og således at en afvisning fra ligningskommissionen eller amtsskatteinspektoratet kan påklages videre op i det administrative rekursystem, d.v.s. til Statsskattedirektoratet og derfra til skatteministeren.

Dette medfører, at fristerne i det ordinære klagesystem i dag er af mindre betydning, og at der i realiteten er etableret et alternativt klagesystem.

Efter praksis kan ministeren, der har delegeret kompetencen til Statsskattedirektoratet, endvidere bevillingsmæssigt tillade genoptagelse efter udløbet af 5-års fristen.

Dette alternative klagesystem skal sammenholdes med, at skattemyndighederne kan gennemføre ansættelsesforhøjelser 5 år tilbage. Er der tale om, at ansættelsen beror på et skøn, er fristen dog 3 år for forhøjelse af skønnet, men ikke for nedsættelse.

På ejendomsvurderingsområdet har der ikke udviklet sig et tilsvarende alternativt klagesystem, hvilket har sammenhæng med, at Landsskatterettens kendelser i vurderingssager som hovedregel er ende-